

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Prishtinë, më 30 mars 2011
Nr. ref.: AGJ 107/11

AKTGJYKIM

në

Rastin Nr. KO 29/11

Parashtruesit

Sabri Hamiti dhe deputetë të tjerë

Vlerësimi i kushtetutshmërisë të Vendimit të Kuvendit të Republikës së Kosovës, Nr. 04-V-04, lidhur me zgjedhjen e Presidentit të Republikës së Kosovës, i datës 22 shkurt 2011.

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, Kryetar
Kadri Kryeziu, Zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Ivan Čukalović, gjyqtar
Gjyljeta Mushkolaj, gjyqtare dhe
Iliriana Islami, gjyqtare

Parashtruesit e kërkesës

1. Parashtruesit e kërkesës janë 25 (njëzet e pesë) deputetë nga Lidhja Demokratike e Kosovës (LDK) dhe 9 (nëntë) deputetë nga Aleanca për Ardhmërinë e Kosovës, (AAK) (shih Shtojcën A), përfaqësuar nga Mr. sc. Vjosa Osmani.

Vendimi i sfiduar

2. Vendimi i sfiduar nga parashtruesit është Vendimi i Kuvendit të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kuvendi), Nr. 04-V-04, lidhur me zgjedhjen e Presidentit të Republikës së Kosovës, z. Behgjet Pacolli, në seancën e jashtëzakonshme të Kuvendit, më 22 shkurt 2011.

Objekti i çështjes

3. Objekti i çështjes i kësaj kërkesë është vlerësimi i kushtetutshmërisë nga Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata) të vendimit të Kuvendit, me të cilin, z. Behgjet Pacolli u zgjodh President i Republikës së Kosovës.
4. Parashtruesit kontestojnë kushtetutshmërinë e procedurës së zgjedhjes së Presidentit të Republikës së Kosovës, e aplikuar në seancën e jashtëzakonshme të Kuvendit, mbajtur më 22 shkurt 2011, duke pohuar shkelje të nenit 86 të Kushtetutës [Zgjedhja e Presidentit] së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta).
5. Parashtruesit, në veçanti pohojnë se neni 86, paragrafët (4), (5), dhe (6) të Kushtetutës janë shkelur duke mos pasur kuorumin e nevojshëm gjatë votimit, me mungesën e një kundër-kandidati dhe me ndërprerjen e votimit gjatë procedurës së zgjedhjes.

Baza juridike

6. Neni 113.5 i Kushtetutës, neni 42 i Ligjit Nr. 03/L-121 mbi Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, i datës 16 dhjetor 2008 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe rregulli 56 (1) i Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

7. Më 1 mars 2011, parashtruesit paraqitën kërkesën në Gjykatë.
8. Më 2 mars 2011, sipas rregullit 8 dhe 33 të Rregullores së punës, Kryetari, me Urdhër Nr. GJR. 29/11 të datës 2 mars 2011, emëroi gjyqtaren Iliriana Islami si Gjyqtare Raportuese. Në të njëjtën datë, sipas rregullit 9 të Rregullores së punës, Zëvendëskryetari i Gjykatës, me Urdhër Nr. KSH. 29/11, emëroi Kolegjin Shqyrtues, të përbërë prej gjyqtarës Snezhana Botusharova (Kryesuese), Ivan Čukalovič dhe Enver Hasani.
9. Më 3 mars 2011, kërkesa ju komunikua Kryetarit të Kuvendit, duke kërkuar përgjigjen e tij. Në të njëjtën datë, sipas Rregullores së punës, kërkesa ju komunikua edhe Presidentit të Republikës së Kosovës dhe Zyrës Civile Ndërkombëtare (ICO), si palë të interesuara në këtë çështje.
10. Më 8 mars 2011, Gjykata kërkoi nga parashtruesit të paraqesin dokumentacion shtesë, sipas rregullit 35 (2) të Rregullores së punës.
11. Më 10 mars 2011, Kryetari i Republikës së Kosovës, z. Behgjet Pacolli, dorëzoi përgjigjen e tij lidhur me kërkesën e parashtruesve.
12. Më 11 mars 2011, Kryetari i Kuvendit të Republikës së Kosovës, z. Jakup Krasniqi, dorëzoi vetëm Vendimin mbi zgjedhjen e Presidentit, procesverbalin dhe Transkriptin nga zgjedhja e Presidentit dhe Qeverisë mbajtur në seancën e jashtëzakonshme të datës 22 shkurt 2011.

13. Më 17 mars 2011, Kolegji Shqyrtues pas këshillimit mbi Raportin e Gjyqtarës Raportuese, i rekomandoi Gjykatës për pranueshmërinë e kërkesës.
14. Më 28 mars 2011, Gjykata shqyrtoi dhe votoi lidhur me kërkesën.

Përmbledhja e fakteve

15. Më 21 shkurt 2011, Kryetari i Kuvendit ftoi deputetët për të mbajtur një seancë të jashtëzakonshme më 22 shkurt 2011. Në rendin e ditës për këtë seancë të jashtëzakonshme, midis çështjeve të tjera, u paraqit dhe zgjedhja e Presidentit të Republikës së Kosovës.
16. I vetmi kandidat i propozuar për t'u zgjedhur si President i Republikës së Kosovës ishte z. Behgjet Pacolli.
17. Gjatë votimit, nuk morën pjesë partitë opozitare: LDK, AAK dhe Vetëvendosja. Si pasojë, të pranishëm ishin vetëm 67 (gjashtëdhjetë e shtatë) deputetë.
18. Pas raundit të parë të votimit, Kryetari i Kuvendit deklaroi se 67 (gjashtëdhjetë e shtatë) deputetë ishin të pranishëm, dhe nga këta 67 deputetë, vetëm 54 (pesëdhjetë e katër) deputetë kishin votuar PËR.
19. Kuvendi, atëherë, mbajti edhe një raund të dytë, pas të cilit, Kryetari i Kuvendit deklaroi se nga 67 deputetë, 58 deputetë votuan PËR.
20. Pastaj, Kryetari i Kuvendit shpalli edhe një raund tjetër të votimit. Megjithatë, PDK (Partia Demokratike e Kosovës) kërkoi një pushim, i cili fillimisht u refuzua nga Kryetari i Kuvendit.
21. Pas pushimit, u mbajt raundi i tretë i votimit, në të cilin Kryetari i Kuvendit deklaroi se nga 65 (gjashtëdhjetë e pesë) deputetë, 62 (gjashtëdhjetë e dy) votuan PËR. Megjithatë, Komisioni, i cili udhëhoqi procedurën e zgjedhjes, deklaroi se nga 67 (gjashtëdhjetë e shtatë) fletëvotime në kutinë e votimit, 62 ishin PËR, 4 KUNDËR dhe 1 votë e pavlefshme.
22. Pas raundit të tretë të votimit, Kryetari i Kuvendit, z. Jakup Krasniqi, konkludoi se z. Behgjet Pacolli zgjidhet President i Republikës së Kosovës.

Argumentet e parashtruesve të kërkesës

i. Mungesa e kuorumit që mundësonte zgjedhjen e Presidentit

23. Parashtruesit pohojnë se sipas nenit 86(4) të Kushtetutës i cili siguron se: "Zgjedhja e Presidentit bëhet me dy të tretat (2/3) e votave të të gjithë deputetëve të Kuvendit", 2/3-at e shumicës të 120 (njëqind e njëzetë) deputetëve është 80 deputetë, i cili është kuorumi i nevojshëm që nevojitet për të proceduar me zgjedhjen e Presidentit. Megjithatë, gjatë seancës të jashtëzakonshme të Kuvendit, gjatë raundit të parë të votimit, ishin të pranishëm vetëm 67 deputetë, që do të thotë se kuorumi i nevojshëm nuk u arrit më kurrë me qëllim që të zbatohet procedura e votimit për President. Pavarësisht kësaj, votimi u zhvillua pa kuorum.
24. Sipas parashtruesve, mungesa e kuorumit ishte evidente edhe në raundin e dytë të votimit, ku vetëm 67 (gjashtëdhjetë e shtatë) deputetë u deklaruan të pranishëm.

25. Në raundin e tretë të votimit, vetëm 65 (gjashtëdhjetë e pesë) deputetë u deklaruan të pranishëm dhe Kryetari i Kuvendit konkludoi se z. Behgjet Pacolli, i cili kishte marrë 62 (gjashtëdhjetë e dy) vota, u zgjodh President i Republikës së Kosovës.
26. Në përgjithësi, sipas opinionit të parashtruesve, gjatë gjithë procedurës së votimit për zgjedhjen e Presidentit, kuorumi i nevojshëm i 2/3-ve nuk u plotësua kurrë ose të ishte në pajtim me të, e cila përbën shkelje të nenit 86.4 të Kushtetutës.
27. Për më tepër, parashtruesit pohojnë se procedura është në kundërshtim me mënyrën se si Presidenti i Republikës së Kosovës është zgjedhur më parë.
28. Për më tepër, ata argumentojnë se neni 51 i Rregullores së punës së Kuvendit specifikon qartësisht: "Kuvendi ka kuorum kur janë të pranishëm më shumë se gjysma e deputetëve të Kuvendit" dhe se "Vendimet e mbledhjeve të Kuvendit janë të vlefshme, në qoftë se në kohën kur ato janë marrë, në sallë kanë qenë më shumë se gjysma e deputetëve të Kuvendit". Për më tepër, Rregullorja e punës e Kuvendit siguron se: "Ligjet, vendimet dhe akte të tjera të Kuvendit konsiderohen si të miratuara, nëse shumica e deputetëve janë të pranishëm dhe votojnë". Megjithatë, Rregullorja siguron gjithashtu se: "Përgjashtim bëhet në rastet kur Kushtetuta e Republikës së Kosovës parasheh ndryshe". Sipas parashtruesve, është e qartë se lidhur me kuorumin e nevojshëm në rastin e zgjedhjes së Presidentit të Kosovës, Kushtetuta parasheh ndryshe, duke kërkuar 2/3-at e të gjithë deputetëve të Kuvendit.
29. Parashtruesit, gjithashtu, cekin se çështjet për të cilat me Rregulloren e punës së Kuvendit, kërkohet vendim-marrja me 2/3-at, janë: ratifikimi i marrëveshjeve ndërkombëtare, shkarkimi i Avokatit të Popullit, zgjatja e Gjendjes së Jashtëzakonshme për më shumë se 150 ditë, miratimi i Rregullores së Punës së Kuvendit, etj. Parashtruesit pohojnë se kur Kuvendi duhet të vendos për ndonjë nga çështjet e sipërpërmendura, votimi nuk duhet të ndodh, derisa të ketë kuorum të konfirmuar prej 2/3-ve e të gjithë deputetëve të pranishëm. Si shembull, parashtruesit deklaruan se në seancën e Kuvendit të datës 6 shtator 2010, pasi Kryetari i Kuvendit konfirmoi se 72 (shtatëdhjetë e dy) deputetë ishin të pranishëm, ai vazhdoi me rendin e ditës, që përmbante në pikën 4, ratifikimin e Marrëveshjes mes Qeverisë së Kosovës dhe Bankës Botërore. Sipas nenit 18.1 (3) të Kushtetutës, ratifikimi i marrëveshjeve ndërkombëtare duhet të behet me 2/3-at e të gjithë deputetëve të Kuvendit. Duke respektuar këtë procedurë, në seancën e 6 shtatorit 2010, Kryetari i Kuvendit, pasi deklaroi se nuk kishte kuorum, e shtyu atë për seancën e ardhshme plenare. Ngjashmërisht, në një seancë në 2009, Kuvendi procedoi me ratifikimin e një marrëveshjeje për përvetësimin e një kredie mes Qeverisë së Kosovës dhe IBRD, Bankës Ndërkombëtare për Rikonstruktim dhe Zhvillim, si dhe Memorandumin e Misionit të Thesarit të Bankës Botërore, vetëm pasi u konfirmua se 81 deputetë ishin të pranishëm, domethënë, më shumë se 2/3-at ishin të nevojshëm për ratifikimin e kësaj marrëveshjeje. Gjithashtu, në seancën e datës 13 dhe 17 maj 2010, pika 7 në rendin e ditës, ishte rishqyrtimi i propozimit të Qeverisë së Kosovës për të ndryshuar Marrëveshjen me Fondin Monetar Ndërkombëtar, FMN-në. Para rishqyrtimit të kësaj çështjeje, Kryetari i Kuvendit deklaroi se votimi për këtë procedurë nuk mund të fillojë pa kuorumin e përbërë nga 2/3-at e të gjithë deputetëve të Kuvendit.
30. Parashtruesit, më tej argumentojnë se zgjedhja e Presidentit të Republikës së Kosovës në 2008 u bazua në Kornizën Kushtetuese për Vetëqeverisje të Përkohshme në Kosovë, e cila parashikonte një procedurë identike (lidhur me numrin e nevojshëm të votave) për zgjedhjen e Presidentit. Neni 9.2.8 i kësaj Kornize siguron se: "Kuvendi zgjedh Presidentin e Kosovës me shumicën e 2/3-ve të votave të të gjithë deputetëve të Kuvendit. Nëse pas dy raundeve të votimit, nuk mund të arrihet shumica e 2/3-ve, në raundin pasues, kërkohet shumica e votave të gjithë deputetëve". Edhe në atë rast, votimi u mbajt pas konfirmimit se kuorumi prej 2/3-ve i të gjithë deputetëve ishte i pranishëm.

Në fakt, 119 deputetë ishin të pranishëm dhe pasi ky numër u konfirmua, Kryetari/Udhëheqësi, deklaroi se: "të gjitha kushtet/kriteret janë plotësuar me qëllim që të vazhdojmë me rendin e ditës, e cila përfshinte edhe zgjedhjen e Presidentit". Parashtruesit, duke përdorur parimin e analogjisë, pohojnë se kushti i kuorumit prej 2/3-ve duhet të ishte i vlefshëm për zgjedhjen e Presidentit, sipas Kushtetutës.

31. Parashtruesit insistojnë që është evidente se, praktikrat e mëparshme të Kuvendit konfirmojnë, edhe nëse nuk është e shprehur në mënyrë specifike, që para se të fillojë votimi, nevojitet kuorumi prej 2/3-ve, sipas Rregullores së punës të Kuvendit dhe Kushtetutës. Kjo mbështetet në praktikën parlamentare të Kuvendit. Prandaj, duke mos respektuar këtë procedurë, është shkelur neni 86 i Kushtetutës dhe çfarëdo vendimi i marrë gjatë një procedure të tillë është jo-kushtetues.

ii. Mungesa e ndonjë kundër-kandidati gjatë procedurës së votimit të Presidentit

32. Lidhur më këtë, parashtruesit pohojnë se zgjedhja e Presidentit të Republikës së Kosovës duhet të kishte ndodhur pas nominimit të më shumë se një kandidati, sipas nenit 86.5, i cili siguron se: "Nëse asnjëri kandidat nuk merr shumicën prej dy të tretave (2/3) në dy votimet e para, organizohet votimi i tretë në mes të dy kandidatëve të cilët kanë marrë numrin më të lartë të votave në votimin e dytë dhe kandidati që merr shumicën e votave të të gjithë deputetëve, zgjidhet President i Republikës së Kosovës". Për më tepër, neni 86.6 i Kushtetutës siguron: "Nëse asnjëri kandidat nuk zgjidhet President i Republikës së Kosovës, shpërndahet Kuvendi...".
33. Parashtruesit pohojnë se neni 86 i Kushtetutës kërkon kandidimin e të paktën dy (2) kandidatëve, pasi në të dyja citimet, numri i kandidatëve është i përmendur në shumës. Megjithatë, gjatë votimit më 22 shkurt 2011, ishte vetëm një kandidat i cili garonte për postin e Presidentit, e që është jo-kushtetuese, sipas nenit 86.5 dhe nenit 86.6 të Kushtetutës.
34. Së fundmi, parashtruesit pohojnë se në dy zgjedhjet e mëparshme për President të Republikës së Kosovës, ka pasur gjithmonë dy kandidatë që garonin për President të Kosovës. Në fakt, Korniza Kushtetuese nuk përcakton ndonjë kundër-kandidat, dhe është e qartë se qëllimi i hartuesve të Kushtetutës ishte, kur përfshinë kriterin në Kushtetutën e Republikës së Kosovës, të mos ketë vetëm një kandidat në rastin e zgjedhjes së Presidentit, por të ketë edhe një kundër-kandidat. Prandaj, sipas parashtruesve, qëllimi i hartuesve të Kushtetutës ishte të ndryshohej kjo pjesë procedurale e zgjedhjes së Presidentit, duke pasur parasysh një pozicion më demokratik duke i shtuar parimin e garimit/konkurrencës.

iii. Ndërprerja e votimit në kundërshtim me Rregulloren e punës të Kuvendit të Republikës së Kosovës

35. Lidhur me ndërprerjen e votimit, në momentin kur u kërkua një pushim, parashtruesit pohojnë se kjo ishte shkelje e Rregullores së punës të Kuvendit të Kosovës dhe të Kushtetutës, bazuar në konkluzionin e Kryetarit të Kuvendit, si interpretuesi përfundimtar i Rregullores së punës. Meqenëse, Rregullorja e punës nuk ka specifikuar, nëse që në fillim të fazës së votimit për zgjedhjen e Presidentit, ndërprerjet ose pushimet mund të lejohen në mes të procedurës së votimit, është e qartë se Kryetari i Kuvendit, sipas nenit 17.1 të rregullores së punës, jep interpretimin përfundimtar të Rregullores së punës gjatë seancave plenare. Kjo është saktësisht se çfarë bëri z. Jakup Krasniqi në seancën e 22 shkurtit 2011, kur ai deklaroi se ndërprerja e votimit përbënte shkelje të Rregullores së punës.

36. Parashtruesit, për më tepër, pohojnë se në mes të raundit të dytë dhe të tretë lidhur me zgjedhjen e Presidentit, PDK kërkoi një pushim, i cili fillimisht u refuzua nga Kryetari Jakup Krasniqi, por edhe pasi ai e lejoi këtë pushim, ai deklaroi se kjo përbënte shkelje të Rregullores së punës dhe shkelje të Kushtetutës.
37. Në parashtresën e tyre, pas një pushimi prej rreth një ore, gjatë raundit të tretë të votimit, z. Behgjet Pacolli u zgjodh President i Republikës së Kosovës, përkundër paralajmërimit të mëhershëm të Kryetarit të Kuvendit, z. Jakup Krasniqi, se një pushim i tillë ishte jo-kushtetues dhe në kundërshtim me Rregulloren e punës së Kuvendit të Kosovës. Pasi pushimi përfundoi, Kryetari i Kuvendit deklaroi edhe një herë se ndërprerja në mes të procedurës së votimit është në kundërshtim me Rregulloren e punës dhe do të ketë pasoja pasi është ushtruar presion mbi deputetët.
38. Parashtruesit konkludojnë se, bazuar në faktin që Kryetari i Kuvendit është interpretuesi përfundimtar i Rregullores së punës, ndërprerja e procedurës së votimit i shkelti këto rregulla.

Përgjigja nga Presidenti i Kuvendit të Republikës së Kosovës

39. Kryetari i Kuvendit të Republikës së Kosovës, z. Jakup Krasniqi, nuk paraqiti asnjë koment lidhur me kërkesën e parashtruesve, por paraqiti para Gjykatës Vendimin mbi zgjedhjen e Presidentit të Republikës së Kosovës, z. Behgjet Pacolli, procesverbalin dhe transkriptin mbi zgjedhjen e Presidentit dhe Qeverisë së Kosovës mbajtur më 22 shkurt 2011.
40. Kryetari i Kuvendit hapi seancën e jashtëzakonshme, më 22 shkurt 2011, me 81 deputetë të pranishëm, dhe sipas procesverbalit dhe transkriptit, në rendin e ditës ishin 2 (dy) çështje: 1) Zgjedhja e Presidentit të Republikës së Kosovës, dhe 2) Zgjedhja e Qeverisë të Republikës së Kosovës.
41. Prandaj, Komisioni i përkohshëm për verifikimin e kuorumit dhe mandatave paraqiti një raport për verifikimin e plotësimit të kritereve nga kandidati i nominuar për President, z. Behgjet Pacolli, i cili konkludonte se ai i plotësonte kushtet që parashihen në Kushtetutë dhe Ligjin Nr. 03/L-094 mbi Presidentin e Republikës së Kosovës.
42. Pasi u prezantua ky raport nga komisioni, Kryetari i Kuvendit deklaroi se të pranishëm ishin 93 deputetë.
43. Para se të fillonte raundi i parë i votimit, LDK, AAK dhe Vetëvendosja u larguan nga seanca dhe nuk morën pjesë. Si rezultat, të pranishëm ishin vetëm 67 (gjashtëdhjetë e shtatë) deputetë.
44. Pas raundit të parë të votimit, Kryetari i Kuvendit deklaroi se ishin të pranishëm 67 deputetë, dhe se nga këta 67 (gjashtëdhjetë e shtatë), 54 deputetë votuan PËR, 11 votuan KUNDËR dhe 2 vota ishin të pavlefshme.
45. Kuvendi, pastaj mbajti raundin e dytë, ku Kryetari i Kuvendit deklaroi se nga 67 (gjashtëdhjetë e shtatë) deputetë të pranishëm, 58 (pesëdhjetë e tetë) deputetë votuan PËR, 7 (shtatë) votuan KUNDËR dhe 2 (dy)vota ishin të pavlefshme.
46. Pastaj, Kryetari i Kuvendit hapi raundin e tretë të votimit, i cili u mbajt pas pushimit me 65 (gjashtëdhjetë e pesë) deputetë të pranishëm. Kryetari i Kuvendit deklaroi se nga 65 (gjashtëdhjetë e pesë) deputetë të pranishëm, 62 (gjashtëdhjetë e dy) deputetë votuan PËR, 4 (katër) votuan KUNDËR dhe 1 (një) votë ishte e pavlefshme. Megjithatë, Komisioni, i cili udhëhoqi procedurën e votimit, deklaroi se nga 67 (gjashtëdhjetë e

shtatë) fletëvotime në kutinë e votimit, 62 (gjashtëdhjetë e dy) ishin PËR, 4 (katër) ishin KUNDËR dhe 1 (një) votë ishte e pavlefshme.

47. Pas raundit të tretë të votimit, Kryetari i Kuvendit, z. Krasniqi, konkludoi se z. Behgjet Pacolli zgjidhet President i Republikës së Kosovës.

Përgjigja nga Presidenti i Republikës së Kosovës

48. Presidenti i Republikës së Kosovës, z. Behgjet Pacolli (në tekstin e mëtejme: Pala e Interesuar), pohon se ai u nominua si kandidat për postin e Presidentit të Republikës së Kosovës në pajtim me nenin 86.3 të Kushtetutës. Pala e Interesuar pohon se në pajtim me nenin 86.1 dhe 86.5 të Kushtetutës, në raundin e tretë të votimit, 62 deputetë votuan PËR zgjedhjen e z. Behgjet Pacolli si President i Republikës së Kosovës.
49. Lidhur me mungesën e kuorumit, Pala e Interesuar argumenton se sipas nenit 69 [Orari i Seancave dhe Kuorumi] të Kushtetutës, dhe më specifikisht nenit 69.3 të Kushtetutës, siguron se Kuvendi ka kuorum kur më shume së (1/2) gjysma e deputetëve janë të pranishëm. Në fillim të seancës së jashtëzakonshme, të pranishëm ishin 117 deputetë, sipas Palës së Interesuar. Fakti që LDK, AAK dhe Vetëvendosje u larguan nga seanca, duhet të konsiderohet si votë kundër kandidatit, z. Behgjet Pacolli, për postin e Presidentit të Republikës së Kosovës, dhe deputetët që ishin të pranishëm dhe votuan për z. Pacolli, duhet të konsiderohen si përmbushje të kushteve procedurale të nenit 86 të Kushtetutës dhe se dëshira e Kuvendit u shpreh në dy raundet e para të votimit.
50. Për më tepër, Pala e Interesuar argumenton se kur filloi raundi i parë i votimit në seancë ishin të pranishëm 67 deputetë, domethënë, Kuvendi kishte kuorum në pajtim me nenin 69.3 të Kushtetutës dhe nenin 51.1 dhe nenin 51.3 të Rregullores së punës të Kuvendit. Prania e 67 deputetëve u konfirmua, gjithashtu, edhe nga Kryetari i Kuvendit. Për më tepër, as neni 86 i Kushtetutës, dhe as Rregullorja e punës së Kuvendit nuk siguron se 2/3-at e deputetëve nevojiten që të fillojë votimi.
51. Për më tepër, Pala e Interesuar argumenton se Kushtetuta, në mënyrë të drejtpërdrejtë, nuk parasheh obligimin që deputetët të jenë të pranishëm. Megjithatë, në frymën e Kushtetutës dhe në përfaqësimin dinjitoz të elektoratit të tyre, ata kanë obligim (të paktën, obligim etik) të jenë të pranishëm në seancë. Prandaj, me qëllim që të shmanget bllokimi për zgjedhjen e Presidentit në Kuvend, hartuesit e Kushtetutës, dhe në veçanti neni 86 i Kushtetutës, ka paraparë tri raunde të votimit dhe në raundin e tretë, z. Behgjet Pacolli u zgjodh President i Republikës së Kosovës.
52. Lidhur me numrin e kandidatëve, Pala e Interesuar argumenton që neni 86.3 i Kushtetutës nuk e kërkon shprehimisht numrin e tillë dhe nuk i obligon deputetët të nominojnë më shumë se një kandidat për President.
53. Për më tepër, Pala e Interesuar pohon se neni 86 i Kushtetutës duhet të ri-lexohet dhe të interpretohet në tërësi, dhe neni 86.5 dhe neni 86.6 i Kushtetutës i referohet vetëm "situatës speciale" kur ka më shumë se një kandidat për postin e Presidentit.
54. Lidhur me pushimin, Pala e Interesuar argumenton se as Kushtetuta, e as Rregullorja e Punës nuk e ndalon të drejtën e një grupi parlamentar të kërkojë një pushim.
55. Për më tepër, Pala e Interesuar pohon se sipas nenit 17.1 të Rregullores së punës, interpretuesi përfundimtar i Rregullores së punës së Kuvendit është Kryetari i Kuvendit. Prandaj, Kryetari i Kuvendit, si interpretuesi përfundimtar i Rregullores së punës së Kuvendit e aprovoi kërkesën për një pushim. Prandaj, pushimi ishte në pajtim me Rregulloren e punës së Kuvendit dhe Kushtetutës.

56. Pala e Interesuar gjithashtu ceku, *inter alia*, se “kërkohet një amendament shtesë në Kushtetutë në pajtim me parimet universale të së drejtës”.

Vlerësimi mbi pranueshmërinë e kërkesës

57. Lidhur me pohimin e parashtruesve se neni 86 [Zgjedhja e Presidentit] i Kushtetutës është shkelur, Gjykata vlerëson se me qëllim që të gjykojë ankesën e parashtruesve, është e nevojshme që së pari të ekzaminojë nëse ata kanë plotësuar kushtet e pranueshmërisë që përcaktohen në Kushtetutë dhe siç specifikohen më tej në Ligj dhe Rregulloren e punës.

58. Gjykata, së pari duhet të ekzaminojë nëse parashtruesit mund të konsiderohen si palë e autorizuar, sipas nenit 113.5 të Kushtetutës, që thotë: “Dhjetë (10) a më shumë deputetë të Kuvendit të Kosovës, brenda një afati prej tetë (8) ditësh nga dita e miratimit, kanë të drejtë të kontestojnë kushtetutshmërinë e çfarëdo ligji ose vendimi të miratuar nga Kuvendi, si për përmbajtjen, ashtu edhe për procedurën e ndjekur”. Në Kërkesën konkrete, 34 (tridhjetë e katër) deputetë nga LDK dhe AAK kontestojnë kushtetutshmërinë e ndonjë vendimi ose ligji miratuar nga Kuvendi, për të zgjedhur z. Behgjet Pacolli si Kryetar i Republikës së Kosovës. Prandaj, parashtruesit janë palë e autorizuar dhe kanë të drejtë ta referojnë këtë çështje në Gjykatë, në lidhje me nenin 113.5 të Kushtetutës.

59. Për më tepër, lidhur me kushtin e mëtejme të nenit 113.5 të Kushtetutës, se parashtruesit duhet ta kishin paraqitur kërkesën “brenda 8 (tetë) ditëve nga data e miratimit” të ndonjë vendimi nga Kuvendi, Gjykata përcakton se Kuvendi e miratoi vendimin e tij më 22 shkurt 2011, kurse parashtruesit dorëzuan kërkesën në Gjykatë më 1 mars 2011. Prandaj, parashtruesit kanë plotësuar afatin kohor ligjor të nevojshëm për të paraqitur një parashtrësë në Gjykatë, siç përcaktohet në nenin 113.5 të Kushtetutës.

60. Gjykata gjithashtu, arrin në përfundimin se parashtruesit kanë plotësuar nenin 42 të Ligjit, duke parashikuar se:

“Në kërkesën e ngritur në pajtim me nenin 113, paragrafi 5 të Kushtetutës, ndër të tjera, paraqiten informatat e mëposhtme, inter alia:

1.1. emrat dhe nënshkrimet e të gjithë deputetëve të Kuvendit që kontestojnë kushtetutshmërinë e ligjit apo vendimit të nxjerrë nga ana e Kuvendit të Republikës së Kosovës;

1.2. dispozitat e Kushtetutës apo të ndonjë akti apo ligji që ka të bëjë me këtë kërkesë; dhe

1.3. paraqitja e provave mbi të cila mbështetet kontesti”.

61. Meqë parashtruesit janë palë e autorizuar, kanë plotësuar afatin e nevojshëm për të paraqitur një kërkesë në Gjykatë dhe kanë përshtuar në mënyrë të saktë shkeljen e supozuar të Kushtetutës, duke përfshirë edhe vendimin e sfiduar të Kuvendit, Gjykata konkludon se parashtruesit kanë përmbushur të gjitha kriteret e pranueshmërisë.

62. Meqë parashtruesit kanë përmbushur kushtet procedurale lidhur me pranueshmërinë, Gjykata tani, ka nevojë që të ekzaminojë meritën e ankesave të parashtruesve.

Vlerësimi ligjor i kërkesës

Lidhur me procedurën për zgjedhjen e Presidentit të Republikës së Kosovës

1. Lidhur me numrin e kandidatëve

63. Parashtruesit ankohen se procedura për zgjedhjen e Presidentit të Republikës së Kosovës vetëm me një kandidat përbën shkelje të nenit 86.5 dhe nenit 86.6 të Kushtetutës.
64. Lidhur me këtë, Gjykata i referohet nenit 86.3 të Kushtetutës, i cili parasheh: *“Secili shtetas i Republikës së Kosovës mund të nominohet si kandidat për President të Republikës së Kosovës, nëse ajo/ai siguron nënshkrimet e të paktën tridhjetë (30) deputetëve të Kuvendit të Kosovës. Deputetët e Kuvendit mund të nënshkruajnë vetëm për një kandidat për President të Republikës së Kosovës”*.
65. Lidhur me rastin konkret, Gjykata vëren se z. Behgjet Pacolli, si kandidat për president i Republikës së Kosovës, paraqiti nënshkrimet e 64 deputetëve. Është e qartë se grupet parlamentare që e lëshuan dhe nuk morën pjesë në seancën e jashtëzakonshme të mbajtur më 22 shkurt 2011, nuk e shfrytëzuan mundësinë Kushtetuese për të nominuar një kandidat tjetër për President të Republikës së Kosovës.
66. Neni 86.5 i Kushtetutës siguron se: *“Nëse asnjëri kandidat nuk merr shumicën prej dy të tretave (2/3) në dy votimet e para, organizohet votimi i tretë në mes të dy kandidatëve të cilët kanë marrë numrin më të lartë të votave në votimin e dytë dhe kandidati që merr shumicën e votave të të gjithë deputetëve, zgjidhet President i Republikës së Kosovës”*.
67. Neni 86.6 i Kushtetutës siguron se: *“Nëse në votimin e tretë, asnjëri kandidat nuk zgjidhet President i Republikës së Kosovës, shpërndahet Kuvendi dhe shpallen zgjedhjet e reja, të cilat duhet të mbahen brenda dyzet e pesë (45) ditësh”*.
68. Gjykata është e mendimit se formulimi i nenit 86 [Zgjedhja e Presidentit] të Kushtetutës duhet të ekzaminohet në tërësi. Interpretimi i nenit mund të jetë vetëm se duhet të ketë më shumë se një kandidat për zgjedhjen e Presidentit të republikës së Kosovës, me qëllim që procedura e votimit të vihet në lëvizje. Në veçanti, në paragrafin 5 të tij, në mënyrë eksplicite përcaktohet se, nëse 2/3-at e shumicës nuk është arritur nga asnjë kandidat në raundin e parë të votimit, atëherë, zhvillohet edhe një raund i tretë i votimit midis *“dy kandidatëve të cilët kanë marrë numrin më të madh të votave gjatë raundit të dytë”*. Për më tepër, neni 86.6 i Kushtetutës, gjithashtu shprehet për më shumë se një kandidat: *“Nëse asnjë nga **kandidatët** nuk zgjidhet”*. Neni 27 (4) dhe (5) i Rregullores së punës së Kuvendit përmban dispozita të ngjashme.
69. Në lidhje me këtë, Gjykata i referohet Kornizës Kushtetuese për Vetëqeverisje të Përkohshme në Kosovë, që në Kaptinën 9.2.8 përmban: *“Presidenti i Kosovës do të zgjidhet nga Kuvendi me votë të fshehtë. Nominimi për postin e Presidentit do të kërkojë mbështetjen e partisë, e cila ka numrin më të madh të vendeve në Kuvend ose të paktën 25 anëtarë. Kuvendi do të zgjedhë Presidentin e Kosovës me 2/3-at e shumicës të anëtarëve të Kuvendit. Nëse pas dy raundeve të votimit, 2/3-at e shumicës nuk janë arritur, në raundin pasues, kërkohet shumica e votave të të gjithë anëtarëve të Kuvendit për zgjedhje”*.
70. Gjykata vëren se, sipas Kornizës Kushtetuese, zgjedhja e parë e Presidentit të Kosovës u mbajt në 2002, në të cilën, ishte vetëm një kandidat që garonte për President të Kosovës, domethënë, z. Ibrahim Rugova nga LDK. Në zgjedhjet presidenciale të 2004-s, ishin dy kandidatë që garonin për President, Ibrahim Rugova nga LDK, dhe Ramë Buja nga PDK.

Më tej, në zgjedhjet e 2006-ës, ishte vetëm një kandidat që garonte për President, Fatmir Sejdiu nga LDK. Megjithatë, në zgjedhjet e 2008-s, ende nën Kornizën Kushtetuese, ishin dy kandidatë që garonin për President, Fatmir Sejdiu nga LDK dhe Naim Maloku nga AAK. Në zgjedhjet e fundit presidenciale të 22 shkurtit 2011, mbajtur sipas nenit 86 të Kushtetutës të Republikës së Kosovës, ishte vetëm një kandidat që garonte për postin e Presidentit të Republikës së Kosovës.

71. Për më tepër, Gjykata vëren se Korniza Kushtetuese qëndron e heshtur lidhur me numrin e kandidatëve për zgjedhjen e Presidentit të Kosovës. Megjithatë, ndryshe nga Korniza Kushtetuese, neni 86 i Kushtetutës së Republikës së Kosovës përmend në mënyrë të qartë (jo-ambiguoze) se duhet të ketë më shumë se një kandidat në raundin e parë dhe të dytë, si dhe në raundin e tretë. Është e qartë se hartuesit e Kushtetutës kanë zgjedhur formulimin e fjalëve të nenit 86 të Kushtetutës me qëllim që të devijojnë nga sistemi i paraparë në Kornizën Kushtetuese, duke përqafuar kështu një sistem më demokratik ku më shumë se një kandidat nevojitet para se të vihet në lëvizje procedura për zgjedhjen e Presidentit të Republikës së Kosovës. Procedura e zgjedhjes është krijuar me qëllim që të sigurojë, që më shumë se një kandidat i nominuar për t'u zgjedhur si President, ai, që mori shumicën e votave do të zgjidhej si përfaqësues i popullit të Kosovës. Nëse qëllimi i hartuesve të Kushtetutës do të kishte qenë që të paraqisnin një procedurë alternative për zgjedhje, vetëm me një kandidat të nominuar, Kushtetuta, shprehimisht do e kishte parashikuar një procedurë të tillë.
72. Lidhur me këtë, Gjykata i referohet si shembull Kushtetutës së Shqipërisë, e cila, në nenin e saj 87.5 lejon shprehimisht që të ketë vetëm një kandidat që të garojë për postin e Presidentit:

“Kur ka më shumë se dy kandidatë dhe asnjëri prej tyre nuk ka marrë shumicën e kërkuar, brenda 7 ditëve bëhet një votim i katërt ndërmjet dy kandidatëve që kanë marrë numrin më të madh të votave”.

73. Kushtetuta e Hungarisë, në të kundërtën, parasheh një sistem të ngjashëm që parashihet në Kushtetutën e Kosovës, në nenin 29 B:

“.....

(2) Parlamenti do të zgjedhë Presidentin e Republikës me votë të fshehtë. Votimi mund të ri-përsëritet nëse është e nevojshme. Kandidati, i cili merr shumicën e 2/3-ve të votave të anëtarëve të Parlamentit në raundin e parë të votimit zgjidhet President i Republikës.

(3) Nëse asnjë kandidat nuk merr këtë shumicë në raundin e parë të votimit, procesi i votimit mund të përsëritet, në pajtim me paragraf.(1). Shumica prej 2/3-ve të votave të anëtarëve të Parlamentit nevojitet për t'u zgjedhur në raundin e dytë të votimit.

(4) Nëse asnjë kandidat nuk fiton shumicën e nevojshme në raundin e dytë, do të mbahet një raund i tretë. Në raundin e tretë, vetëm dy kandidatë që kanë marrë numrin më të madh të votave gjatë raundit të dytë të votimit, mund të vazhdojnë me zgjedhjen. Kandidati i cili fiton shumicën e votave - pavarësisht numrin e votimeve - në raundin e tretë zgjidhet President i Republikës.

.....”

74. Në fakt, procedura e zgjedhjes presidenciale rrjedh nga periudha e tranzicionit pas Luftës së Ftohtë, kur ish-shtetet Komuniste kishin zgjedhur që të zgjidhnin presidentët e tyre nga Kuvendet/Parlamentet nëpërmjet një procedure të ngjashme siç parashihet edhe në Kushtetutën e Hungarisë dhe Kosovës. Ndërkohë, shumica e vendeve ish-Komuniste ndryshuan procedurën e zgjedhjes së Presidentëve dhe vendosën për zgjedhje të

drejtpërdrejtë me votë të përgjithshme. Kjo zgjidhje u motivua nga nevoja për të shprehur dhe reflektuar vullnetin e popullit dhe, përmes votimit të drejtpërdrejtë, të zgjedhet Presidenti i cili është Kreu i Shtetit dhe përfaqëson unitetin e popullit.

75. Lidhur me procedurën e zgjedhjes së Presidentit, siç parashihet në nenin 86. 6 të Kushtetutës, Gjykata thekson se nëse deputetët paraqesin vetëm një kandidat për zgjedhjen e Presidentit të Kosovës, kushtet formale për të vënë në lëvizje procedurën e zgjedhjes nuk janë plotësuar. Në një situatë të tillë, çdo procedurë e cila u pasua me vetëm një kandidat për t'u zgjedhur President i Republikës së Kosovës, ka qenë kështu shkelje e nenit 86 të Kushtetutës.
76. Gjykata thekson se në seancën e jashtëzakonshme të Kuvendit, mbajtur më 22 shkurt 2011, deputetët paraqitën z. Pacolli si kandidat të vetëm për t'u zgjedhur President i Republikës së Kosovës. Në të njëjtën seancë, procedura e zgjedhjes e udhëhequr nga Kryetari i Kuvendit rezultoi që i vetmi kandidat të zgjidhej President i Kosovës, edhe pse sipas opinionit të Gjykatës, nuk ishte në pajtueshmëri me kriteret e nenit 86 të Kushtetutës.
77. Në këto rrethana, Gjykata konkludon se procedura për zgjedhjen e z. Behgjet Pacolli si President i Republikës së Kosovës, mbajtur në seancën e jashtëzakonshme të Kuvendit, më 22 shkurt 2011, përbën shkelje të nenit 86 të Kushtetutës dhe prandaj, është kundër-kushtetuese.

2. Lidhur me votimin në Kuvend

78. Gjykata, së pari thekson se, meqë sapo konkludoi se procedura e zgjedhjes me vetëm një kandidat që garon për postin e Presidentit ishte jo-kushtetuese, nuk do të jetë e nevojshme që të cekim pohimet e shkeljeve të supozuara shtesë të Kushtetutës lidhur me procedurën e zgjedhjes gjatë seancës së 22 shkurtit 2011. Megjithatë, edhe suke supozuar se Kushtetuta do të lejonte që një kandidat të garonte për postin e Presidentit, pjesëmarrja e më pak se numri i deputetëve siç kërkohet me nenin 86 të Kushtetutës, gjithashtu rezultoi në procedurën e votimit si të pavlefshëm.
79. Lidhur me këtë, Gjykata i referohet nenit 70 [Mandatet e Deputetëve] të Kushtetutës, i cili përcakton se "Deputetët e Kuvendit janë përfaqësues të popullit..". Për më tepër, lidhur me obligimin e tyre si deputetë, neni 74 [Ushtrimi i funksionit] i Kushtetutës siguron: "deputetët e Kuvendit të Kosovës do të ushtrjnë funksionin e tyre në interesin më të mirë të Republikës së Kosovës dhe sipas Kushtetutës, ligjeve dhe Rregullores së punës së Kuvendit".
80. Për më tepër, Ligji Nr. 03/L-111 mbi të Drejtat dhe Përgjegjësitë e Deputetit (në tekstin e mëtejshëm: Ligji për deputetët) dhe neni 3 dhe 21 të Rregullores së punës së Kuvendit, miratuar më 29 prill 2010, theksojnë edhe më shumë se deputetët e Kuvendit janë përfaqësuesit e Popullit dhe do të kenë të drejta të barabarta dhe obligim që të marrin pjesë plotësisht në procedurat e Kuvendit dhe do t'i ndjekin detyrat si përfaqësues të njerëzve të Kosovës në pajtim me Kushtetutën, Ligjin dhe Rregulloren e punës së Kuvendit. Kjo do të thotë, duke marrë votën e qytetarëve, deputetët kanë obligime ndaj atyre, inter alia, siç përcaktohet në nenin 40 [Obligimet] të Ligjit për deputetë, duke qenë të obliguar të marrin pjesë në seancat plenare ose në takimet e organeve ndihmëse të Kuvendit, në të cilat, ata janë anëtarë. Nëse deputeti nuk mundet të marrë pjesë në seancat e Kuvendit ose në takimet e organeve ndihmëse të Kuvendit, atëherë, ai/ajo duhet të informojë Kryetarin e Kuvendit, respektivisht, Kryetarin ose Zëvendëskryetarin e atij organi, duke paraqitur arsyet për mungesën e tij/saj, siç kërkohet nga neni 40.3 i Ligjit për deputetë.

81. Obligimi i deputetëve reflektohet edhe më shumë në betimin që anëtarët e Kuvendit duhet të bëjnë pas verifikimit të mandateve të tyre, sipas nenit 10 të Rregullores së punës së Kuvendit, që përmban:

“Unë, deputet i Kuvendit të Republikës së Kosovës, betohem se me nder e me përkushtim do ta kryej detyrën time dhe do ta përfaqësoj me dinjitet popullin, do të punoj në interes të Kosovës dhe të gjithë qytetarëve të saj, do të angazhohem për mbrojtjen dhe për respektimin e kushtetutshmërisë dhe të ligjshmërisë, për mbrojtjen e tërësisë territoriale dhe të integritetit institucional të Kosovës, për garantimin e lirisë dhe të drejtave të njeriut, në përputhje me ligjet e vendit dhe me standardet evropiane. Betohem!”

82. Për më tepër, Gjykata thekson se sipas nenit 27 të Rregullores së punës së Kuvendit, anëtarët e Kuvendit do të pajtohen me Kodin e sjelljes, i cili është i bashkangjitur me Rregulloren. Kodi i sjelljes siguron qartësisht se anëtarët e Kuvendit kanë detyrë që të respektojnë ligjin dhe të veprojnë në çdo rast në pajtim me besimin që publiku iu ka dhënë atyre.
83. Në këto rrethana, të gjithë 120 deputetët e Kuvendit duhet të ndjehen të obliguar sipas Kushtetutës, Ligjit për deputetët, Rregullores së punës së Kuvendit dhe Kodit të sjelljes të marrin pjesë në seancat plenare të Kuvendit dhe të përkrahin procedurat që parashihen aty, por mbi të gjitha, një obligim vis-a-vis për njerëzit e Kosovës që i zgjedhën ata.
84. Zgjedhja e Presidentit të Kosovës, i cili sipas nenit 83 [Statusi i Presidentit] është Kreu i Shtetit dhe përfaqëson unitetin e njerëzve të Republikës së Kosovës, është e një rëndësie kaq të madhe, sa që të gjithë deputetët, si përfaqësues të popullit të Kosovës, duhet ta konsiderojnë si detyrë kushtetuese të tyre, përveç nëse ju lejohet nga Presidenti i Kuvendit, të marrin pjesë në procedurën për zgjedhjen e Presidentit siç përcaktohet në nenin 86 [Zgjedhja e Presidentit] të Kushtetutës.
85. Lidhur me këtë, Gjykata vëren se lidhur me numrin e votave që kërkohet për zgjedhjen e Presidentit të Republikës së Kosovës, neni 86.4 i Kushtetutës siguron se Presidenti i Republikës së Kosovës do të zgjidhet me dy të tretat(2/3-at) e **“votave të të gjithë deputetëve”** të Kuvendit, që do të thotë se të gjithë 120 deputetët duhet të votojnë, minus ata deputetë të cilët kanë marrë leje nga Kryetari i Kuvendit, dhe kandidati i cili merr 80 ose më shumë vota nga votat e të gjithë deputetëve (në raundin e parë dhe të dytë) do të zgjidhet. Vetëm nëse nuk arrihen dy të tretat e shumicës, mbahet raundi i tretë. Neni 27 i Ligjit për deputetë dhe neni 27.4 i Rregullores së punës së Kuvendit, përmban formulim identik të fjalëve: “dy të tretat(2/3) e **votave të të gjithë deputetëve të Kuvendit**”.
86. Nga procesverbali i seancës së jashtëzakonshme, mbajtur më 22 shkurt 2011. shihet se para se të fillonte votimi, fillimisht ishin të pranishëm 81 deputetë. Megjithatë, kur votimi filloi, vetëm 67 deputetë ishin të pranishëm dhe morën pjesë në votim, ndërsa deputetët e tjerë ishin larguar nga salla e Kuvendit. Kushti i nenit 86, që të gjithë deputetët duhet të votojnë, megjithatë nuk u plotësua. Për më tepër, raundi i dytë i votimit ndodhi në rrethana të njëjta, ndërsa në raundin e tretë, z. Behgjet Pacolli, kandidati i vetëm i nominuar, u zgjodh President i Kosovës me 62 vota nga 67 vota.
87. Gjykata konkludon se, meqë vetëm 67 deputetë morën pjesë në procedurën për zgjedhjen e Presidentit të Kosovës, në seancën e jashtëzakonshme të Kuvendit, mbajtur më 22 shkurt 2011, neni 86 i Kushtetutës u shkel.

3. Lidhur me pushimin e mbajtur gjatë procedurës së zgjedhjes të Presidentit të Republikës së Kosovës

88. Lidhur me pohimin e parashtruesve se pushimi që u lejua nga Presidenti i Kuvendit, para raundit të tretë, përbën shkelje të nenit 27 të Rregullores së punës së Kuvendit, Gjykata vëren se neni 86 i Kushtetutës, si dhe neni 27 i Rregullores së punës qëndrojnë të heshtura lidhur me këtë çështje.

89. Për më tepër, Gjykata thekson detyrën e saj për të shqyrtuar vetëm shkeljet e supozuara të Kushtetutës. Ankesa e parashtruesve se u mbajt një pushim para se të mbahej raundi i tretë i votimit, sipas mendimit të Gjykatës, nuk përbën çështje kushtetuese, e cila mund të ngrihet sipas nenit 86 [Zgjedhja e Presidentit] të Kushtetutës. Megjithatë, nëse Kuvendi do të kishte vendosur që të mos e lejonte atë pushim, ose nëse Kryetari i Kuvendit, si interpretuesi përfundimtar i Rregullores së punës, të kishte informuar deputetët që gjatë votimit nuk do të lejohen pushime me qëllim që të shmanget presioni i ushtruar mbi deputetë, atëherë pushimi para raundit të tretë do të kishte përbërë shkelje të atij vendimi.

90. Prandaj, lidhur me ankesën e parashtruesve se ka shkelje të nenit 86 [Zgjedhja e Presidentit] të Kushtetutës, kur u lejua dhënia e pushimit para raundit të tretë, Gjykata konkludon se parashtruesit nuk kanë paraqitur dëshmi, pse një shkelje e atij neni duhej të kishte ngjarë.

PËR KËTO ARSYE

GJYKATA, në seancën e mbajtur më 28 mars 2011,

- I. SHPALL, njëzëri, se Kërkesa është e PRANUESHME.
- II. SHPALL, me shtatë vota për dhe dy kundër, se Vendimi i Kuvendit të Republikës së Kosovës, Nr. 04-V-04, lidhur me zgjedhjen e Presidentit të Republikës së Kosovës, më 22 shkurt 2011, është jo-kushtetues – dhe nuk do të jetë në fuqi nga data e publikimit të tij në përputhshmëri me nenin 116.3 të Kushtetutës – meqenëse është në kundërshtim me kërkesat e nenit 86 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës dhe parimet demokratike të mishëruara aty.
- III. Ky Aktgjykim do t'u njoftohet palëve dhe do të publikohet në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20(4) të Ligjit.
- IV. Ky Aktgjykim do të ketë efekt të menjëhershëm.

Gjyqtarja Raportuese

Dr. Iliriana Islami

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. Dr. Enver Hasani

Shtojca A

LDK

1. Sabri Hamiti
2. Ismet Beqiri
3. Teuta Sahatqija
4. Arben Gashi
5. Lutfi Haziri
6. Skender Hyseni
7. Salih Morina
8. Eqrem Kryeziu
9. Anton Quni
10. Imri Ahmeti
11. Vjosa Osmani
12. Hashim Deshishku
13. Ali Sadriu
14. Sadri Ferati
15. Sali Asllanaj
16. Naser Osmani
17. Armend Zemaj
18. Bahri Thaçi
19. Afërdita Berisha-Shaqiri
20. Hykmete Bajrami
21. Vjollca Krasniqi
22. Lirije Kajtazi
23. Haki Demolli
24. Nazane Breca
25. Lutfi Zharku

AAK

1. Ardian Gjini
2. Daut Haradinaj
3. Ahmet Isufi
4. Time Kadriaj
5. Burim Ramadani
6. Bali Muharremaj
7. Kymete Bajraktari
8. Teuta Haxhiu
9. Xhevdet Neziraj